

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładni rozporządzenia 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 290, s. 1) — Układ optyczno-elektryczny, stanowiący integralną część maszyny, umieszczony w obudowie z tworzywa sztucznego i zawierający diodę świecącą (LED), folię z tworzywa sztucznego, fotodetektor oraz układ wzmacniający, który przeznaczony jest do montażu w urządzeniach komunikacyjnych i komputerowych, elektronicznie konsumenckiej i maszynach przemysłowych — Pozycje 8541, 8542 i 8543 CN

Sentencja

Nomenklatura Scalona zawarta w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r. należy interpretować w taki sposób, że łącznik optyczny niezależnie od faktu, czy jego elementem jest układ wzmacniający, należy do pozycji 8541.

(¹) Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 września 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Giessen — Niemcy) — Hakan Er przeciwko Wetteraukreis

(Sprawa C-453/07) (¹)

(Układ stowarzyszeniowy EWG-Turcja — Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Artykuł 7 akapit pierwszy tiret drugie — Prawo pobytu pełnoletniego dziecka pracownika tureckiego — Niewykonywanie pracy najemnej — Przesłanki utraty praw nabytych)

(2008/C 301/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Giessen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hakan Er

Strona pozwana: Wetteraukreis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Gießen — Wykładnia art. 7 akapit pierwszy

tiret drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, jak również art. 59 protokołu dodatkowego dotyczącego stadium przejściowego przewidzianego w Układzie ustanawiającym stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją podpisanym w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli oraz zawartym, zatwierdzonym i ratyfikowanym w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 293, s. 1) — Prawo pobytu obywatela tureckiego, który wjechał na terytorium państwa członkowskiego jako małoletni w ramach łączenia rodzin — Utrata prawa pobytu — Brak regularnej działalności zarobkowej po osiągnięciu pełnoletności przez zainteresowanego

Sentencja

Obywatel turecki, któremu w okresie, kiedy był dzieckiem, pozwolono na wjazd na terytorium państwa członkowskiego w ramach łączenia rodzin i który nabył prawo do swobodnego dostępu do dowolnej pracy najemnej na podstawie art. 7 akapit pierwszy tiret drugie decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, nie traci prawa pobytu w tym państwie, które wynika z tego prawa dostępu do zatrudnienia, nawet jeśli mając 23 lata, nie wykonywał pracy najemnej od zakończenia edukacji w wieku 16 lat oraz uczestniczył w państwowych programach pomocy w poszukiwaniu zatrudnienia, nie ukończywszy ich jednak.

(¹) Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 2 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-36/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 93/16/EWG — Specjalistyczne szkolenie wymagane do wykonywania ogólnej praktyki medycznej — Nieprawidłowa transpozycja)

(2008/C 301/23)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 30, 31 i 36 dyrektywy Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz.U. L 165, s. 1) — Specjalistyczne szkolenie wymagane do wykonywania ogólnej praktyki medycznej.

Sentencja

1) Ustanawiając i utrzymując w mocy przepisy takie jak art. 29 ust. d.1 i d.2 ustawy 3209/03, które nie są zgodne z art. 30, 31 i 36 dyrektywy Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r., Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 30, 31 i 36 tej dyrektywy.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-70/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektyw 2003/72/WE — Statut spółdzielni europejskiej — Zaangażowanie pracowników w podejmowanie decyzji w ramach spółdzielni — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 301/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i J. Enegren, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewydanie lub nieprzekazanie w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającej statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników (Dz.U. L 207, s. 25)

Sentencja

- 1) Nie wydając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającej statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników lub nie zapewniając, że partnerzy społeczni wprowadzą wymagane przepisy w drodze porozumienia, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 16 ust. 1 tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 25 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-87/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/73/WE — Środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/CE — Wymogi organizacyjne i warunki prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2008/C 301/25)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: P. Dejmeek, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak transpozycji dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241, s. 26)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 53 ust. 1 tej dyrektywy.